ANUL JUBILIAR STIMULEAZĂ ENERGII

An memorabil și jubiliar — în care se împlinesc trei decenii de la Eliberare, în care va avea loc cel de al XI-lea Congres al partidului — 1974 se înscrie în cronica modernă a patriei noastre ca un moment al celor mai mari încordări de forțe pentru înfăptuirea obiectivului de maximă importanță în dezvoltarea României: realizarea înainte de termen și în cele mai bune condițiuni a cincinalului.

Veștile venite de pe cuprinsul țării ne fac martorii unor noi fapte de muncă, prin care întreaga noastră națiune socialistă își exprimă hotărîrea de a întîmpina cum se cuvine și de a cinsti aceste mari evenimente politice.

O întrecere de dimensiuni unice aureolează anul aniversar! Caracterul și semnificațiile ei depășesc ceea ce, în mod obișnuit, înțelegem printr-o asemenea noțiune. Este vorba aici de o competiție a omului cu el însuși, în primul rînd, și de-abia după aceea cu tovarășul de alături. Fiindcă performanțele, năzuite și urmărite cu tenacitate, au înaltul privilegiul de a fi, înainte de toate, o expresie a inteligenței personale a fiecăruia, a spiritului novator, împotriva rutinei și a suficienței. Întrecerea declanșată la nivel republican

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

antrenează și obligă fantezia creatoare la noi și noi soluții, de o nobilă cutezanță. Iar rezultatele obținute, pe care le citim cotidian, în graiul laconic, dar atît de expresiv, al cifrelor, ne demonstrează ce rezerve inepuizabile pot fi descoperite atunci cînd există inițiativă, cînd conștiința cetățenească este ridicată la altitudinile ei cele mai înalte.

Din fabrici și uzine, din fața cuptoarelor incandescente, din adîncurile pămîntului, de pe ogoare, ne sosesc știri despre abnegația cu care eroica noastră clasă muncitoare își duce la îndeplinire angajamentele de onoare ce și le-a asumat în fața partidului. Intră în activitate, înainte de termen, noi linii de producție, sînt lansate la apă vapoare zvelte, menite să ducă peste mări și țări faima constructorilor români, blocuri semețe își deschid apartamentele confortabile în fața noilor locatari.

Colectivele unităților economice prahovene, de pildă, județ care realizează mai bine de 6,2 la sută din întreaga producție industrială a țării, intră în ultima decadă a primului trimestru cu o producție marfă suplimentară evaluată la 50 milioane lei. Forestierii din județul Vrancea și-au îndeplinit cu 15 zile mai devreme sarcinile de plan pe primul trimestru realizînd o producție în plus de peste 13 milioane lei, iar începînd de luni, fabrica de postav „Proletarul" din Bacău — care s-a angajat să realizeze sarcinile cincinalului în numai patru ani — lucrează în contul zilei de 23 August. Și tot luni ne-a mai parvenit o veste care se înscrie în acest context general al hărniciei poporului nostru, conectat plenar la pulsul uriașului efort ce se depune pentru mai mult și pentru mai bine: a început construcția fabricii de zahăr de la Urziceni, care va constitui una dintre cele mai mari unități de acest gen din țară, capabilă să prelucreze zilnic 4 000 tone de sfeclă.

Un aport considerabil la acest bilanț tonic, cu care sînt salutate marile evenimente ale anului 1974, își aduce tineretul patriei, prezent în primele rînduri ale celor care își consacră întreaga pricepere și energie, întreg entuziasmul, îndeplinirii și depășirii sarcinilor de plan. Este același tineret care, în orele sale libere, se dedică cu tot elanul practicării exercițiilor fizice și sportului, găsind în această îndeletnicire un mijloc eficient de întărire a sănătății și a puterii de muncă, care participă la marile acțiuni de masă ale acestui an, închinate și ele sărbătorilor scumpe întregului nostru popor, pe care le întîmpinăm cu cinstea cuvenită.

UN SEZON CU REALE OBLIGAȚII DE REPREZENTARE INTERNAȚIONALĂ

Prin unele cercuri fobalistice de la noi — din fericire, rărețe și fără prea multă autoritate — se ventilează, de la un timp, ideea că sezonul de primăvară al echipei reprezentative nu prezintă prea mare interes și importanță, că ar fi un așa-zis „sezon de tranziție", că jocurile angajate avînd caracter amical (excepție face, oarecum cel cu Grecia, din Campionatul balcanic) permit ca la națională să se lucreze mai relaxat, mai „în perspectivă", fără o atentă preocupare pentru fiecare meci în parte, pentru rezultatul obținut.

Un asemenea punct de vedere ni se pare greșit, pentru că, pe de o parte, **nici un meci în care joacă reprezentativa „tricoloră" nu ne poate fi indiferent** — atît ca evoluție în sine a echipei cît și ca rezultat **— iar pe de altă parte, pentru că meciurile perfectate, împotriva unor echipe de mare prestigiu internațional, vor avea cu siguranță un mare ecou, adversarii noștri fiind dintre cei ale căror meciuri sînt urmărite cu viu interes de opinia fotbalistică mondială,** — ceea ce — implicit — va aduce, de fiecare dată, și echipa României în prim-planul discuțiilor.

Să luăm, de exemplu, meciul de la sfîrșitul acestei săptămîni, cel cu Franța. Se știe că una din cele mai puternice și mai influente prese sportive din lume este cea franceză, cotidianul „L'Équipe" sau hebdomadarul „France-Football" (pentru a lua doar două exemple), fiind recunoscute pentru popularitatea lor, pentru puterea lor de a crea opinii. În aceste condiții, **meciul de simbătă nu ne poate lăsa indiferenți, deoarece ecourile sale de presă pot fi foarte ample** În această situație (dar, bineînțeles, **nu numai pentru acest motiv !) nu ne putem permite a trata cu ușurință meciul cu Franța** — revanșa celui cîștigat în 1972, cu 2-0, la București — ci trebuie să-i privim ca pe **un meci de palmares** cu mare pondere, important pentru prestigiul european al fotbalului românesc.

Și mai largi ecouri vor avea desigur, partidele — fie ele și amicale ! — cu Brazilia, Argentina, Olanda. Echipa noastră va întîlni **formații calificate pentru turneul final al Campionatului mondial.** Or, cum în aceste luni premergătoare startului în turneul final al Weltmeisterschaftului, pregătirile, **partidele de verificare ale finaliștelor sînt urmărite cu atenție maximă pe tot globul,** este de la sine înțeles că meciurile celor trei reprezentative susamintite cu națională română vor intra și ele, din plin, în conul de lumină al unui interes crescînd, mai ales că se vor disputa și mai aproape (calendaristic) de turneul final al C.M.: meciurile cu Brazilia și Argentina la 6—7 săptămîni, cel cu Olanda la numai o săptămînă.

Iată deci că echipa României, prin programul de jocuri pe care și l-a fixat, **s-a angajat într-o acțiune ce nu poate fi privită cu indiferență, pentru că partidele amintite implică mari răspunderi de prezentare, angajează direct prestigiul fotbalului nostru.**

O asemenea optică asupra sezonului de primăvară al naționalei A (unul din cele mai bogate din cîte am avut vreodată ; 5 meciuri în mai puțin de două luni și jumătate) atrage **mari responsabilități din partea tuturor celor chemați să contribuie la reușita lui.** Și nu este vorba aici numai de jucătorii și antrenorii direct angajați, ci și de Federația Română de Fotbal, de cluburile de Divizia A, mai ales cele fruntașe, care dau mai mulți componenți lotului.

Meciurile în sine sînt foarte grele, depășind net standardul unor întîlniri, fie ele și oficiale, de genul celor cu Finlanda sau Albania ; dar împrejurarea cunoscută, aceea că le vom aborda **în condițiile unei acțiuni de reconstrucție a „team"-ului nostru tricolor,** le conferă **un grad de dificultate în plus,** îndeamnă la **o concentrare a eforturilor mai responsabilă și mai generală ca oricînd.**

O recentă relatare în presă a discuțiilor din Biroul federal asupra planului de pregătire a reprezentativei sublinia însă ideea că **prin termenul de „reconstrucție" nu se poate înțelege în nici un caz repudierea a tot ceea ce a avut mai bun vechea echipă și trecerea la una cu totul nouă, ca efectiv** sau orientare. Echipa națională fiind atît de masiv angajată în ceea ce privește calendarul, este firesc ca unele modificări — necesare, fără îndoială — să se facă „din mers", **fără compromiterea ideii de reprezentare internațională la un nivel corespunzător.** În această privință, a reconstrucției echipei, s-au observat unele căutări, o serie de ezitări, chiar nehotărîrea, fenomene oarecum normale sau, în orice caz, acceptabile pînă la o anumită limită desigur. Nu trebuie însă mers fără rost pe acest drum al nesfîrșitelor căutări, ci aceste transformări, mai mult sau mai puțin profunde, mai rapide sau mai lente, trebuie să se facă **fără a altera capacitatea echipei naționale de a face față obligațiilor** sale de reprezentare curentă.

Din acest punct de vedere, primul aspect cu care ne confruntăm este acela al **fondului de jucători.**

Sezonul de toamnă n-a avut darul de a ne furniza un „pluton" de jucători de valoare internațională reală, care să ducă la o completă împrospătare a lotului, așa încît, vrînd-nevrînd, va trebui ca selecționerii să recurgă la un mare coeficient de titulari mai de mult consacrați sau la acordarea unui plus de încredere cîtorva jucători mai tineri, intrați mai dinainte în vederile selecției.

Lucru pe care, de altfel, Valentin Stănescu și Robert Cosmoc îl fac, prin forța împrejurărilor.

Dar, dacă sub acest aspect lucrurile nu comportă prea multe discuții, **cu mai multă acuitate se pune problema concepției de joc a echipei naționale.**

În această privință, s-a emis la un moment dat ideea că **modelul de echipă trebuie să fie pentru noi cel din meciul cu Finlanda,** 9—0, la București.

După cum se știe, atunci am jucat cu 4 vîrfuri de atac (Pantea, Dumitrache, Sandu, Marcu). Adversarul a fost modest, avea pretenții competiționale minime la acea oră iar echipei noastre îi trebuia un scor record, singura soluție a momentului pentru a mai putea spera într-o calificare. În condițiile date, **echipa României ne-a oferit satisfacțiile zilei, ale cazului în speță, izolat dar ar fi o eroare să considerăm că ceea ce a jucat echipa noastră la 11 octombrie reprezintă un „summum" și că acesta este modelul de urmat.**

Urmărirea atentă a concepției de joc a marilor echipe naționale sau de club de peste hotare ne permite observația că **jocul modern pleacă azi nu de la ideea măririi numărului de jucători virf de atac, a păstrării aripilor așa-zise „de linie" pe ambele părți ale terenului, ci de la fortificarea jocului la mijlocul terenului, de la utilizarea unor jucători polivalenți în această zonă, multilateralitatea acestora presupunînd, se înțelege, nu numai construcția propriu-zisă ci și apariția lor, în funcție de necesități, la finalizare, pe centru sau pe extreme. În fond, „a juca pe extreme" nu înseamnă a utiliza jucători care știu să acționeze numai pe latura terenului, ci a acționa — cu ansamblul echipei — de o asemenea manieră încît să fructifici cît mai mult și zona extremelor.**

Un adevăr ca acesta ,pe care-l impune observarea evoluției mondiale a jocului, trebuie avut în vedere și în activitatea echipei noastre naționale, al cărei „model" trebuie să fie unul cu adevărat **viabil, general eficace** și nu unul care a dat rezultate în niște condiții circumstanțiale, netipice.

Din cîte sîntem informați ,Biroul federal a cerut antrenorilor lotului, precum și forului său tehnic, Colegiului central al antrenorilor, să vină cu **o rapidă și decisă clarificare a liniei de acțiune a echipei naționale în această privință.**

Și se pare că unele prime măsuri se iau chiar în ceea ce privește meciul de simbătă, de la Paris.

În ce fel, cu ce rezultate rămîne să vedem...

Radu URZICEANU

BUCUREȘTI. Fază de atac la poarta apărată de **Carnus. Iordănescu** (în stînga) și **M. Sandu** (nr. 9) sînt gata să intervină, în timp ce fundașii **Rostagni** (4) și căpitanul echipei franceze, **Bosquier** (5) — depășiți de această acțiune rapidă — privesc neputincioși la intervenția de ultim moment a portarului lor. (Fază din meciul ROMÂNIA — FRANȚA, 2—0 disputat pe stadionul „23 August" la 8 aprilie 1972).

PREGĂTIRILE LOTULUI NAȚIONAL PENTRU MECIUL CU FRANȚA

Începînd de luni se află la Snagov, pentru un scurt stagiu de pregătire, lotul de fotbal al României din care va fi alcătuit „11"-le pentru meciul cu Franța, programat să se desfășoare simbătă la Paris, pe stadionul „Parc des Princes".

Ieri și astăzi, elevii antrenați de **Valentin Stănescu** și **Robert Cosmoc** au avut în program două jocuri cu caracter de verificare și omogenizare, disputate în compania echipelor Sportul studențesc (tineret) și, respectiv, Metalul București.

Iată componența lotului reprezentativ :

● **Portari :** RĂDUCANU (Rapid București), de 30 de ori internațional A ; JIVAN (Politehnica Timișoara), debutant.

● **Fundași :** ANGHELINI (Steagul roșu Brașov), debutant ; CRISTACHE (Steaua), debutant : DINU (Dinamo București), 38 A ; SAMEȘ (Steaua), 2 A ; ANTONESCU (F. C. Constanța), 5 A ; HAJNAL (A.S.A. Tg. Mureș), 2 A.

● **Mijlocași :** DUMITRU (Steaua), 26 A ; BELDEANU (C.S.M. Reșița), 1 A ; BALACI (Universitatea Craiova), debutant.

● **Atacanți :** TROI (F. C. Argeș), 3 A ; M. SANDU (Sportul studențesc), 2 A ; DOBRIN (F. C. Argeș), 36 A ; IORDĂNESCU (Steaua), 12 A ; DUMITRACHE (Dinamo București), 27 A ; KUN (U. T. Arad), 1 A ; MARCU (Universitatea Craiova), 6 A.

Fotbaliștii români vor pleca spre Paris, mîine, pe calea aerului.

*

Meciul de la Paris va fi transmis de televiziunea noastră.

*

Au fost fixați arbitrii jocului. Ei sînt englezii Homewood (la centru), Robinson și Simms (la linie).